27/08/2023

Ηχηρό μήνυμα του Μητροπολίτη Φθιώτιδος: «Εμπιστευτείτε την Εκκλησία μας»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στον Ιερό Ναό, στον οποίο διακόνησε επί πολλά χρόνια ως Εφημέριος και Προϊστάμενος κατά την ιερατική του διακονία στην Ιερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών, στο Ιερό Παρεκκλήσιο του Αγίου Φανουρίου του Εκκλησιαστικού Ορφανοτροφείου Βουλιαγμένης της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών στο Ίλιον, ιερούργησε σήμερα, Κυριακή 27 Αυγούστου 2023, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών, κατόπιν πατρικής προσκλήσεως και κανονικής άδειας του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου του Β΄.

Οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Είναι η πρώτη φορά που ο **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Συμεών** ιερούργησε στην κυριώνυμο ημέρα πανηγύρεως του Ναού μετά την εκλογή του ως

Μητροπολίτης Φθιώτιδος.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος προέτρεψε το εκκλησίασμα να εμπιστευτεί «την Εκκλησία μας η οποία εκφράζεται με την Ιεραρχία της, με τη Σύνοδό της, εκφράζεται με τους Πατέρες της, εκφράζεται με την εμπειρία της και με τη ζωή της».

Ο **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών**, μεταξύ άλλων, ανέφερε:

«Η Αγία μας Εκκλησία με το νόημα της Κυριακής και με το νόημα της εορτής του Αγίου Φανουρίου έρχεται να μας προβάλλει και να μας παρουσιάσει μπροστά μας δύο διαφορετικούς νέους ανθρώπους, που συνάμα όμως είναι και δύο διαφορετικοί κόσμοι και καθώς όλη η ζωή μας είναι μία πορεία σε σταυροδρόμια. Καθημερινά βρισκόμαστε μπροστά σε διλήμματα και αναρωτιόμαστε, ποιον δρόμο πρέπει να διαλέξουμε. Καθημερινά υφιστάμεθα συγκρούσεις εσωτερικές, μας απασχολούν ζητήματα, τα οποία βλέπουμε να διχάζουν όχι μόνο τον εσωτερικό μας κόσμο, αλλά να διχάζουν ακόμη και την κοινωνία, να διχάζουν ακόμη τη δημόσια σφαίρα, τη δημόσια διαβούλευση, σε σημείο να έχει παγιωθεί ένα κλίμα αμφισβητήσεως, αγωνίας, ανασφάλειας και σχετικότητας των πάντων, το οποίο είναι κάτι πάρα πολύ επικίνδυνο, πάρα πολύ επισφαλές και πάρα πολύ επιζήμιο. Όσοι επενδύουν σε αυτό, όσοι εργαλειοποιούν και διαχειρίζονται για ίδιο όφελος τις αγωνίες και τα ερωτήματα και τις ανησυχίες ή ακόμη και τις αδυναμίες των ανθρώπων, δυστυχώς δεν έχουν καταλάβει πόσο εγκληματούν.
Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα μας φέρνει μπροστά μας έναν νεαρό, έναν “νεανίσκο” όπως λέει ο Ευαγγελιστής Ματθαίος ο όποιος συναντά το Χριστό, έχει τη δυνατότητα να συνομιλήσει με τον ίδιο το Χριστό, ενώπιος ενωπίω, να έχει προσωπική επαφή με το Χριστό. Σκεφθείτε πόσο συγκλονιστικό είναι αυτό και πόσο τυχερός ήταν αυτός ο νεαρός να έχει τη δυνατότητα να ρωτήσει τον ίδιο το Χριστό, να έχει τη δυνατότητα από τον ίδιο τον Χριστό να πληροφορηθεί και να μάθει την αλήθεια της ζωής. Αυτό καλό είναι να το κρατήσουμε στο πίσω μέρος του μυαλού μας, για να καταλάβουμε ότι το πρόβλημα δεν είναι ο Χριστός, το πρόβλημα ήμαστε εμείς, το πρόβλημα είναι ο εαυτός μας, το πρόβλημα είναι η ιδιοτέλεια μας, το πρόβλημα είναι το Εγώ μας.
Αυτό το παλικάρι, αυτός ο νεαρός ήταν ένας καθωσπρέπει χριστιανός, τηρούσε όλα τα καθήκοντά του και μάλιστα ίσως να ήταν, όπως φαίνεται, από τους υπέρμαχους χριστιανούς, από αυτούς “που τα δίνουν όλα για όλα”, από αυτούς που έχουν άποψη για τα πάντα, από αυτούς, οι οποίοι αποφαίνονται για όλα, από αυτούς οι οποίοι αν είναι δυνατόν θα ήθελαν να καθοδηγούν τον Πατριάρχη, τον Αρχιεπίσκοπο, την Ιεραρχία, τον Κλήρο, την Εκκλησία, την κοινωνία ολόκληρη με

βάση τη δική τους θρησκευτικότητα, όπως την ζουν και την αντιλαμβάνονται. Ένας τέτοιος νεαρός ήταν αυτός ο νεαρός. Για αυτό και προσεγγίζει με φαινομενικά καλό τρόπο τον Χριστό, έτσι φαίνεται εξωτερικά, με ευγένεια: «διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;», πως θα βρω το νόημα της ζωής, που είναι η αιώνια ζωή, τι πρέπει να κάνω, πως πρέπει να πορευθώ; Και ο Χριστός δεν τον πάει απευθείας στην ουσία και στα δύσκολα, θέλει να τον παιδαγωγήσει.

Ο Χριστός τον ρωτάει με ευγένεια και με αγάπη, ενώ ήξερε ασφαλώς πάσα την αλήθεια ο Παντογνώστης και Καρδιογνώστης Κύριος: «τηρείς τις εντολές του Θεού; Αγαπάς τον πατέρα σου και τη μητέρα σου, εκπληρώνεις όλο το Νόμο;» κι ο νεαρός νόμιζε ότι εκεί τελειώνει η ιστορία. «Ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου». Ήθελε να καυχηθεί. Ήθελε ίσως να λάβει και τον έπαινο, να του πει ο Χριστός: «μπράβο παλικάρι, μπράβο εσύ είσαι ο «σούπερ χριστιανός», εσύ είσαι ο καλός χριστιανός, δεν είσαι σαν τους άλλους τους “αλήτες”, σαν τους άλλους τους άθεους, αυτούς που δεν πιστεύουν, εσύ είσαι ξεχωριστός, να σε κάνω και Πρωθυπουργό, να σε κάνω και Υπουργό, να σε βάλω και στη Βουλή, να σου χαρίσω ό,τι θέλεις, μπράβο παλληκάρι!!!». Δεν του δίνει τέτοια απάντηση.

Δεν του δίνει τέτοια απάντηση, γιατί ο Χριστός δεν ήρθε στη ζωή μας, για να επισφραγίσει και να δώσει βούλα εγκυρότητας στη δική μας ατομική νοσηρή θρησκευτικότητα. Έρχεται πλέον και βάζει «τον δάκτυλον επί τον τύπον των ήλων». Είσαι διατεθειμένος ολοκληρωτικά να με ακολουθήσεις; Και ολοκληρωτικά να μ’ ακολουθείς δε σημαίνει να σηκώνεις παντιέρες και σημαίες και σταυρούς ιδεολογίας, δεν σημαίνει να πορεύεσαι μέσα στον κόσμο ωσάν η πίστη να είναι ένα ιδεολόγημα, ωσάν να είναι μία σημαία ευκαιρίας που την υψώνουμε για να κάνουμε το «χούι» μας ή να κάνουμε αυτό που θέλουμε και αυτό που πιστεύουμε και αυτό που νομίζουμε.

Είσαι παιδί μου, του λέει, διατεθειμένος να πουλήσεις τα υπάρχοντά σου και να τα μοιράσεις στους φτωχούς, να εγκαταλείψεις τα πάντα και να με ακολουθήσεις ολοκληρωτικά και καρδιακά; Είσαι επιτέλους έτοιμος να θυσιάσεις κάτι από τον εαυτό σου; Ως τώρα θυσίαζες «τα των άλλων», ως τώρα ήθελες οι άλλοι να θυσιάζουν. Αυτός ο χριστιανισμός είναι ένας αρρωστημένος χριστιανισμός. Όταν θέλουμε οι άλλοι να κάνουν θυσίες, όταν θέλουμε, οι άλλοι να λάβουν αποφάσεις, όταν θέλουμε οι άλλοι να γίνουν όπως είμαστε εμείς, δεν είναι αυτός ο γνήσιος, ο αυθεντικός, ο αληθινός χριστιανισμός, διότι ο αληθινός χριστιανισμός είναι ο χριστιανισμός του Σταυρού και της Θυσίας.

Είσαι παιδί μου του λέει διατεθειμένος να εγκαταλείψεις τα πάντα, να στερηθείς κάτι επιτέλους από τον εαυτό σου και να με ακολουθήσεις; Κι εκεί φάνηκε το πόσο καλό παιδί ήταν. Εκεί φάνηκε το πόσο τελικά αγαπούσε το Χριστό και πόσο αγαπούσε τον εαυτό σου, γιατί εκεί που φαίνεται η αγάπη μας είναι όταν

καλούμεθα να επιλέξουμε μεταξύ της αγάπης του Χριστού και της αγάπης του εαυτού μας. Εκεί που μετριούνται οι άνθρωποι είναι όταν καλούνται να θυσιάσουν από τον εαυτό τους, όταν καλούνται να βάλουν στην άκρη το εγώ τους, την άποψή τους, το θέλημά τους, το συμφέρον τους, την ιδιοτέλεια τους. Δεν ήταν έτοιμος: «Ην γαρ πλούσιος σφόδρα». Έφυγε περίλυπος λέει ο νέος και τότε ο Χριστός είπε τη συγκλονιστική φράση ότι: «Πόσο δύσκολο είναι να εισέλθουν οι πλούσιοι στη Βασιλεία των Ουρανών» και ασφαλώς δεν αναφέρεται μόνο στους υλικά πλούσιους, αλλά σε αυτούς που θεωρούν πλούτο τον εαυτό τους, τον εγωισμό τους, την άποψή τους, το συμφέρον τους, τις ιδέες τους και τα ιδεολογήματά τους, τις νοσηρές θεωρίες τους, τις συνωμοσίες τους, τις καχυποψίες τους, τις φοβίες τους.

Αυτός είναι λοιπόν ο ένας ο νέος, θρησκευτικός κατά τα άλλα, μαχητής κατά τα άλλα, «σούπερ ορθόδοξος» κατά τα άλλα, αλλά τον Χριστό τον έχασε. Μπορεί να κράτησε κάποια "χριστιανική ταυτότητα" ή να κράτησε κάποια άλλη μεγάλη επιτυχία, ότι δεν υποχώρησε στο α΄ ή στο β΄ και στο γ΄, τον Χριστό όμως τον έχασε και αυτό είναι το τραγικό κι αυτό είναι το σημαντικό, μην τυχόν κερδίσουμε χίλια δυο άλλα και χάσουμε τελικά το Χριστό και μείνουμε χωρίς το Χριστό.

Ποιος είναι ο άλλος ο νέος; Ποιος είναι ο άλλος ο νέος, ο οποίος δεν συνάντησε το Χριστό προσωπικά, δεν είχε αυτή την ευλογία, αυτό το δώρο, αυτή τη μεγάλη τύχη να συνομιλήσει με τον ίδιο το Χριστό άμεσα, με άμεση επαφή διαπροσωπική; Ποιος ήταν αυτός ο νέος, ο οποίος δεν βρέθηκε σε ένα θρησκευτικό περιβάλλον, αλλά ήταν μέσα στο στρατό, στρατιωτικός; Βρίσκεται στον στρατό, βρίσκεται σε ένα στρατό και μάλιστα όχι σε χριστιανική εποχή, σε εποχή μαρτυρίου και διωγμού. Αυτός ο νέος όμως ακολουθεί το Χριστό, είναι διατεθειμένος να πουλήσει τα υπάρχοντά του και τα πουλάει. Ποια ήταν τα υπάρχοντα του; Η στρατιωτική του καριέρα. Ποια ήταν τα υπάρχοντά του; Η δυνατότητα να προαχθεί, να πλουτίσει, να εξελιχθεί, να περάσει καλά, να αποκτήσει και κοσμική εξουσία. Ποια ήταν τα υπάρχοντά του; Να είναι ευτυχής και διαπρεπής μέσα στον κόσμο. Και τι επιλέγει; Τι επιλέγει αυτός ο νέος άνθρωπος; Επιλέγει την οδό του Μαρτυρίου.

Αυτός ο νέος άνθρωπος είναι ο Άγιος Φανούριος, ο όποιος επιλέγει να θυσιαστεί προσωπικά ο ίδιος. Δεν απαιτεί τη θυσία κανενός, δεν επιζητεί τη θυσία κανενός, δε ζητά τίποτα από κανέναν άλλο παρά μόνο ο ίδιος εκών ανεβαίνει στο Γολγοθά, ανεβαίνει στο σταυρό του μαρτυρίου, γιατί αγαπούσε ολοκληρωτικά το Θεό και αγαπούσε ολοκληρωτικά τον άνθρωπο και αυτή του η αγάπη διαχέεται στους αιώνες και διαχέεται και σήμερα. Για αυτή του την αγάπη έχετε πλημμυρίσει το ναό του Αγίου Φανουρίου στο Ίλιον, στον Δήμο Ιλίου στη Δυτική Αττική, για αυτή την αγάπη σήμερα προσκυνητάρια και παρεκκλήσια του Αγίου Φανουρίου από τη Ρόδο μέχρι τη Μακεδονία, στα νησιά, σε κτήματα, σε χωράφια, παντού, σε βουνά είναι γεμάτα ανθρώπους που αγαπούν τον Άγιο Φανούριο, γιατί πρώτος μας

αγάπησε ο Άγιος Φανούριος και μας αγάπησε ανιδιοτελώς, μας αγάπησε αφιλοκερδώς, μας αγάπησε χωρίς τίποτα να περιμένει από μας. Μας αγάπησε, γιατί αγάπησε τον Χριστό πραγματικά και ολοκληρωτικά και μάλιστα τόσο πολύ μας αγαπά που μας προσφέρει ακόμα και γλυκά στη γιορτή του, αυτό είναι φανουρόπιτες, μας κερνάει στη γιορτή του. Έρχεται και λέει: «Ελάτε να σας κεράσω. Ελάτε να σας χορτάσω, ελάτε να σας γεμίσω αγάπη, ελάτε να γεμίσετε με αγάπη, ελάτε κοντά μου για να μάθετε να αγαπάτε. Σε εμένα τρέξτε». Στους Αγίους τρέξτε, μας λέει ο Άγιος Φανούριος, όχι στους αγρίους, τους γραφικούς, οι οποίοι προσβάλλουν την πίστη, οι οποίοι προσβάλλουν την ορθοδοξία. Όχι σε αυτούς, οι οποίοι θεωρούν ότι μπορούν να εκφράζουν την ορθοδοξία μέσα στην τρέλα τους, μέσα την ψυχοπάθεια τους, μέσα στον εγωισμό τους, μέσα στις φοβίες τους. «Εγώ δεν φοβήθηκα τίποτα» λέει ο Άγιος Φανούριος, «Εγώ δε δείλιασα, πουθενά, εγώ αγάπησα ολοκληρωτικά το Θεό και αγάπησα και σας. Ελάτε στη δική μου την αγάπη, ελάτε στην αγάπη των Αγίων, εμπιστευτείτε τους Αγίους της Εκκλησίας μας, εμπιστευτείτε την Εκκλησία μας η οποία εκφράζεται με την Ιεραρχία της, με τη Σύνοδό της, εκφράζεται με τους Πατέρες της, εκφράζεται με την εμπειρία της και με τη ζωή της. Ελάτε στους Αγίους και αφήστε τα διαδίκτυα τα σκοτεινά, ελάτε τους Αγίους και αφήστε τα σκοτάδια και τη φρίκη των μέσων κοινωνικής δικτυώσεως. Ελάτε στους Αγίους, που έχουν όνομα και είναι επώνυμοι και αφήστε τις ανώνυμες, ψευδεπίγραφες, ψευδώνυμες και επικίνδυνες πηγές πληροφόρησης. Ελάτε στους Αγίους της Εκκλησίας μας, για να βρείτε Αλήθεια, για να χορτάσετε Χριστό, να χορτάσετε ζωή. Οι Άγιοι μας, είναι η ζωή».

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:

Προ της απολύσεως, ο **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών** με συγκίνηση ευχαρίστησε τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμο τον Β΄ για την πατρική του ευλογία και αγάπη, τονίζοντας «ότι η ευλογία από τον Μακαριώτατο Πατέρα μας να συμπανηγυρίσουμε μαζί σήμερα σε ένα χώρο πνευματικής συνοδοιπορίας αποτελεί το ωραιότερο δώρο για το επισφράγισμα της φετινής μου μαθητείας στη συνοδική διακονία κοντά του», ενώ ο κ. Συμεών με ιδιαίτερο σεβασμό αναφέρθηκε και στην αρχοντική αγάπη του σπουδαίου ποιμενάρχη της Δυτικής Αττικής, Μητροπολίτου Ιλίου, Αχαρνών και Πετρουπόλεως κ. Αθηναγόρα. Επίσης ο κ. Συμεών συνεχάρη τον προϊστάμενο του Ναού, Πρωτ. π. Νικόλαο Βλαβιανό και τους συνεργάτες του, καθώς και τους παρισταμένους τοπικούς άρχοντες με επικεφαλής τον Δήμαρχο Ιλίου κ. Νικόλαο Ζενέτο και τον τ. Υπουργό κ. Μιχαήλ Καχριμάκη.

Τέλος ο **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών** συνεχάρη τους διακονούντας στον Ιερό Ναό του Αγίου Φανουρίου διότι αφιέρωσαν το προσεχές εγκόλπιο ημερολόγιο του Ναού, έτους 2024, στον Όσιο Βησσαρίωνα τον Αγαθωνίτη.

(Φωτογραφίες: Ι.Ν. Αγίου Φανουρίου Ιλίου)